



TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCOMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-PRIMĪSTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 69/04

28 september 2004

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg in zaak T-310/00

MCI, Inc / Commissie van de Europese Gemeenschappen

**HET GERECHT VERKLAART DE BESCHIKKING WAARBIJ DE
CONCENTRATIE TUSSEN WORLDCOM EN SPRINT WORDT VERBODEN,
NIETIG**

Zonder daarbij op de zaak ten gronde in te gaan, oordeelt het Gerecht dat de Commissie niet meer bevoegd was om de beschikking te geven nadat de betrokken ondernemingen hadden afgezien van het concentratieproject dat zij bij de Commissie hadden aangemeld

Op 10 januari 2000 meldden de Amerikaanse telecommunicatieondernemingen WorldCom (huidige benaming MCI) en Sprint bij de Commissie de overeenkomst aan waarmee zij al hun activiteiten wensten te fuseren. Deze fusie moest tot stand komen door een ruil van aandelen van Sprint tegen aandelen van WorldCom, voor een bedrag dat aanvankelijk op 127 miljard USD werd geraamd.

Evenals de Amerikaanse mededingingsautoriteiten verzetten de diensten van de Commissie zich tegen de voorgenomen fusie omdat zij ondanks de verbintenissen van Sprint om haar internetactiviteiten af te stoten van oordeel waren dat deze concentratie een communautaire dimensie had en zou leiden tot een machtspositie of een versterking van de machtspositie van WorldCom op de markt van de top-level of universele internetconnectiviteit en van de mondiale telecommunicatiediensten voor multinationale ondernemingen.

Op 26 juni 2000 ontmoette Mario Monti, Europees commissaris voor mededingingszaken, te Washington (Verenigde Staten) afgevaardigden van het US Department of Justice. Op een persconferentie na afloop van deze vergadering verklaarde hij dat hij de Commissie zou voorstellen de betrokken concentratie te verbieden.

Op 27 juni 2000 verklaarden WorldCom en Sprint formeel aan de Commissie dat zij hun aanmelding introkken en niet langer het voornemen hadden het concentratieproject uit te voeren zoals het in deze aanmelding was voorgesteld.

Op 28 juni 2000 gaf de Commissie toch de beschikking, waarin zij de concentratie onverenigbaar met het gemeenschapsrecht verklaarde.¹ Zij was in hoofdzaak van oordeel dat de mededeling die de betrokken ondernemingen op 27 juni 2000 hadden gedaan, geen „formele intrekking” van de op 10 januari 2000 aangemelde „fusieovereenkomst” vormde.

Daarop heeft WorldCom bij het Gerecht beroep ingesteld tegen de beschikking van de Commissie.

De behandeling van de zaak is verdaagd na de gebeurtenissen waardoor WorldCom in de Verenigde Staten onder de protectie van Chapter 11 van de US Bankruptcy Code was geplaatst, maar normaal voortgezet nadat de bevoegde Amerikaanse rechterlijke autoriteiten de reorganisatie van WorldCom hadden goedgekeurd.

De bevoegdheid van de Commissie om de beschikking te geven

Het Gerecht stelt vast dat in de mededeling die WorldCom en Sprint op 27 juni 2000 aan de Commissie hebben gedaan, geen sprake was van principiële afstand van elk voornemen of elk plan voor een concentratie, maar enkel van stopzetting van het project „in de vorm zoals voorgesteld in de aanmelding”, met andere woorden het project zoals het in de aangemelde fusieovereenkomst in het vooruitzicht was gesteld. Uit de berichten die beide ondernemingen nog dezelfde dag in de Amerikaanse pers verspreidden, blijkt immers dat WorldCom en Sprint destijds nog enige hoop koesterden om hun activiteiten in een of andere vorm te fuseren. In werkelijkheid maakten de ondernemingen pas in een persbericht van 13 juli 2000 bekend dat zij definitief afzagen van de voorgenomen concentratie.

Het Gerecht is echter van oordeel dat het niet voldoende is dat twee ondernemingen een fusieplan opvatten (of die mogelijkheid blijven overwegen) om te concluderen dat tussen hen ipso facto een concentratieovereenkomst is ontstaan (of blijft bestaan), waarover de Commissie zich bij beschikking kan uitspreken. De bevoegdheid van de Commissie kan niet berusten op loutere subjectieve bedoelingen van de partijen. Zoals de Commissie niet bevoegd is om een concentratie vóór de sluiting van een fusieovereenkomst te verbieden, houdt haar bevoegdheid ook op zodra deze overeenkomst wordt opgezegd, zelfs indien de betrokken ondernemingen hun onderhandelingen zouden voortzetten om een overeenkomst in een andere vorm te sluiten. In casu **had de Commissie dus moeten constateren dat zij niet langer bevoegd was** om de beschikking te geven.

Het Gerecht stelt hoe dan ook vast dat de Commissie, door haar vaste praktijk volgens welke zij genoegzaam neemt met de loutere intrekking van de aanmelding door de aanmeldende partijen, om een procedure betreffende een concentratiezaak zonder beschikking ten gronde te sluiten, de betrokken kringen heeft doen geloven dat de intrekking van de aanmelding voor haar in de praktijk neerkwam op de stopzetting van het concentratieproject. In die omstandigheden mochten WorldCom en Sprint erop vertrouwen dat hun mededeling van 27 juni 2000 overeenkomstig de vroegere administratieve praktijk van de Commissie tot de sluiting van het dossier zou leiden. Het Gerecht oordeelt dus dat **de Commissie op zijn minst het gewettigd vertrouwen van WorldCom en Sprint heeft geschonden door de beschikking vast te stellen** zonder hen vooraf te waarschuwen dat hun mededeling niet volstond om te leiden tot de sluiting van het dossier.

¹ Beschikking 2003/790/EG van de Commissie van 28 juni 2000 waarbij een concentratie onverenigbaar wordt verklaard met de gemeenschappelijke markt en de EER-Overeenkomst (Zaak COMP/M.1741 – MCI WorldCom/Sprint), PB 2003, L 300, blz. 1.

Bijgevolg verklaart het Gerecht de beschikking van de Commissie nietig.

N.B.: Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen kan binnen twee maanden na de betekening een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening tegen de beslissing van het Gerecht worden ingesteld.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht van eerste aanleg niet bindt.

Beschikbare talen: FR, EN, DE, ES, IT, GR, NL

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof (<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=nl>) vanaf ongeveer 12.00 uur.

*Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.
Tel: 00 352 4303 2170 Fax: 00 352 4303 3656*